

het knalt en het botst
klotst uit mijn ogen
zout water
de kater van drift
geen muggen gezift
maar denderende
olifanten
nijlpaarden
en neushoorns
in een steppe ballet
over nee
door mij heen
dampend
stampend
snoevend
geplet
besmet door angst
en woede
oude onmacht
bevroedde verse
die ik voedde
met mest uit de
moederstal
warm nog
walmend
na het vallen
op mijn bek
voor gek
voor dag en dauw
ik hou van rauw en
eerlijk
genadeloos
in de roos
doch heb erbarmen
ocharme kind van mij
wee ook mij zelve
ziet en vergeet
dat kleine meisje
koud
alleen
vanbinnen niet